

ДЕТСКИ ДРУГАРЪ

Редактира Д. Л. Доганова

Излиза два пжти въ месеца, абон. 30 лева годишно. Адресъ: ул. Гладстонъ, 60 — София

Списанието е разрешено отъ Министерството на Нар. Просвѣщение съ заповѣдъ № 1014 отъ 8 априль 1925 г.

ДѢДО ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВЪ

Пръвъ български поетъ и деецъ за черковната ни свобода.

Звездици

Както въ полето бѣли овчици,
Тѣй по небето ясни звездици,
Сякашъ овчаря — месецъ ги води.
Една отъ друга тѣ се не прѣскаатъ,
Една въвъ друга тѣ се не блѣскаатъ,
Въ своята пжтека всѣка си ходи.

П. Р. Сл.

Майка

Мамо, мила, майчице,
Златна моя сѣнчице,
Господъ, мамо, да ти дава,
Да ми бждешъ жива, здрава!

П. Р. Сл.

Татковина

Хубава си, татковино,
Име сладко, земя рай,
Сърце младо и невинно
За тебъ тупка и играй.

Мили ми сж планинитѣ
И на северъ и на югъ,
Драги ми сж равнинитѣ,
Набраздени съ наший плугъ.

На уста ми сладка дума,
Ще да бжде този кжтъ,
Дето Дунавъ, Вардаръ, Струма
И Марица си текатъ.

Доръ на небе ясно слѣнце,
Доръ на очи святъ животъ,
Ще обичамъ азъ отъ сърце
Тазъ земя и тозъ народъ!

Дѣдо Петко Славейковъ.

Какъ обикнахъ пословицитѣ

На 1943 год., като излѣзохъ отъ Свищовското училище, презъ лѣтото станахъ изпърво частенъ учителъ въ кжщата на Цонча Казанджията, а три месеца следъ това условихъ се даскалъ въ Долня Махала. Тогава бѣхъ на 16 години. Борбата между гърцитѣ владици и българигѣ патриоти бѣше въ възраждането си. Въ онова време азъ бѣхъ извадилъ една пѣсенъ за гърцкитѣ владици въ Търново, именно за Панарета, бившия Търновски митрополитъ, и за наследника му Неофита. Пѣсенъта бѣше проста, но като новостъ, тя се преписваше и ходѣше отъ ржка на ржка между поборницитѣ на българщината, които се състояха въ онова време отъ нѣколко души изъ най-долната класа граждани, повечето пришелци отъ селата, и нѣколко по-възрастни ученици на отца Неофита Хилендареца (Бозвелията); отъ тѣзи ученици азъ бѣхъ най-малкиятъ. Единъ мой врѣстникъ и съученикъ отъ гърцкото училище, синъ на единъ докторъ